

DIECEZJI
KOSZALIŃSKO-
KOŁOBRZESKIEJ

JAK ZROBIĆ
DOBRY PROJEKT

NASZ PROJEKT W PRAKTYCE

SŁOIK ŚW. FRANCISZKA

WSPÓLNOTA: PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS WE WSPÓŁPRACY
ZE SZKOLNYM KOŁEM CARITAS, STOWARZYSZENIEM EMERYTÓW
„OPTYMIŚCI” I GMINNYM OŚRODKIEM KULTURY W SŁAWOBORZU

NASZ PROBLEM

Konsumpcyjny styl życia prowadzi do marnowania żywności.
Ludzie nie zdają sobie z tego sprawy, choć wokół pełno jest osób,
którym jej brakuje.

CEL PROJEKTU

⊙ **GRANICZENIE SKALI MARNOWANIA ŻYWNOSCI POPRZEZ
NAUKĘ GOTOWANIA WYKORZYSTUJĄCEGO RESZTKI
POTRAW. ZACHĘCANIE DO DZIELENIA SIĘ NADWYŻKAMI
ŻYWNOSCI Z POTRZEBUJĄCYMI. WPISANIE TYCH DZIAŁAŃ
W ŻYCIE MIESZKAŃCÓW.**

REALIZACJA PROJEKTU KROK PO KROKU

1. Zidentyfikowaliśmy nasz główny problem – marnujemy za dużo żywności w domu, w szkole, podczas różnych imprez. Tymczasem wokół pełno jest osób potrzebujących wsparcia i pomocy żywnościowej.
2. Wiemy już, że kupujemy za dużo jedzenia i nie wiemy, co z nim potem zrobić. Jednocześnie wiele osób, zwłaszcza młodych, nie potrafi gotować, nie wie też jak zagospodarować nadwyżki żywności i resztki potraw. Postanowiliśmy nauczyć chętnych gotowania, a zwłaszcza przetwarzania resztek jedzenia. Chcemy też podzielić się przygotowanymi potrawami z potrzebującymi.
3. Znaleźliśmy miejsce, gdzie można uczyć gotowania, które pomieści kilkanaście osób.
4. Zorganizowaliśmy pomoc wolontariuszy i otrzymaliśmy wsparcie szkoły, parafii i gminy. Stworzyliśmy budżet i harmonogram działań.
5. Zgłosiliśmy się do sanepidu po wpis jako jednostka przygotowująca żywność w warunkach domowych.
6. Rozpoczęliśmy akcję informacyjną – zaprojektowaliśmy ulotki, zachęcaliśmy do informowania o akcji (w ramach ogłoszeń parafialnych i pocztą pantoflową) i namawialiśmy (i wciąż namawiamy) mieszkańców do przynoszenia nadmiaru produktów spożywczych, które zalegają w domu, a także słoików potrzebnych do dystrybucji potraw.
7. Doposażyliśmy kuchnię (udało się zorganizować dwie – w Sławoborzu i Powalicach) i rozpoczęliśmy warsztaty kulinarne dla dzieci z lokalnej szkoły.
8. W czasie trwania warsztatów planujemy obiady i zajęcia kulinarne na każdy tydzień, a przygotowane podczas zajęć dania pakujemy do słoików i przekazujemy najbardziej potrzebującym mieszkańcom.
9. Organizujemy działania towarzyszące, imprezy okolicznościowe, żeby dotrzeć do jak największej grupy osób oraz by projekt wpisał się na stałe w życie mieszkańców.

ZOSTAŃ ANIOŁEM
"LAUDATO SI"

POMYSŁ NA NOWY
PROJEKT

ZIEŁONE KÓŁKO – ZAMKNIJMY OBIĘG

WSPÓLNOTA: PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS
LUB CENTRUM WOLONTARIATU CARITAS

PROBLEM

Problemy globalne, które dostrzegamy lokalnie – konsumpcjonizm skłaniający do kupowania zbyt dużej ilości dóbr, z których część się marnuje, oraz rezygnacja z naprawiania posiadanych rzeczy. Nie umiemy też zagospodarować nadwyżek żywności i innych produktów.

CEL PROJEKTU

ZMINIMALIZOWANIE SKALI MARNOWANIA ŻYWNOCI I INNYCH
DÓBR. UŚWIADOMIENIE DZIECIOM I DOROSŁYM KONIECZNOŚCI
OGRANICZENIA KONSUMPCJI. ZORGANIZOWANIE POMOCY POTRZEBUJĄCYM
PARAFIANOM PRZEZ DZIELENIE SIĘ POSIADANYMI DOBRAMI.

REALIZACJA PROJEKTU

1. Organizacja spotkania na temat projektu i analiza problemów, nad którymi będziemy pracować: ponowne wykorzystanie przedmiotów i ich naprawianie, warsztaty kulinarne, recykling, dzielenie się dobrami i umiejętnościami.
2. Znalezienie lokalu, najlepiej z zapleczem kuchennym, który będzie miejscem działań projektowych i klubem gromadzącym zainteresowanych encykliką „Laudato si”. Wydzielenie terenu zielonego w parafii i przy pobliskiej szkole na działania projektowe.
3. Rozpoczęcie działań konferencją (dla dorosłych oraz dla dzieci) na temat ekologii w nauczaniu Kościoła katolickiego i w encyklice „Laudato si”. Każda rodzina otrzyma encyklikę. W najbliższej szkole zostaną przeprowadzone katechezy na temat encykliki.
4. Na terenie zielonym przy szkole i parafii powstaną bliźniacze ogródki z miniszklarniami, grządkami, kompostownikami i zbiornikiem wody deszczowej. Zostaną tu posadzone rośliny sezonowe. W pracę w parafii zaangażują się parafianie, a w szkole uczniowie. Odbędą się również lekcje na temat cyklu życiowego roślin, kompostowania i zapobiegania utracie wody. Przy obu ogrodach zostaną zawiązane koła odpowiedzialne za utrzymanie terenu.
5. W parafii zostanie zawiązana wspólnota modlitewna zajmująca się rozważaniem słów encykliki, praktykująca modlitwę dziękczynną za stworzenie i w intencji jego ochrony. Grupa będzie organizowała cykliczne dni skupienia i adoracje dla parafian.
6. Zespół przygotuje ulotki, plakaty i rozpocznie kampanię zachęcającą do oddawania niepotrzebnych sprzętów, ubrań, a także urządzeń, których właściciele nie potrafią naprawić. Ulotki i plakaty będą informowały o kawiarenkach prowadzonych przez parafian.
7. Podczas kawiarenek będą prowadzone instruktaże naprawy i przerabiania ubrań, a także podstawowe porady dotyczące naprawy sprzętu elektronicznego. Zostanie stworzonych parę stanowisk z maszynami do szycia, pochodzącymi od mieszkańców. W czasie kawiarenek będzie można przynieść ubrania i sprzęty, które inni mogą pożyczyć lub wziąć, jeżeli ich potrzebują, zamiast kupować nowe.
8. Zorganizowanie warsztatów (w parafii i w szkole) poświęconych świadomej konsumpcji – tematy: kuchnia sezonowa i gotowanie z resztek, robienie przetworów, naprawa i utrzymanie obuwia, przeróbki krawieckie, robienie domowych kosmetyków i środków czystości itp.
9. Zebranie plonów i rozpoczęcie warsztatów kulinarnych w kawiarence – przyrządzanie potraw z zebranych roślin i nauka gotowania bez śmieci i marnowania żywności; nauka robienia przetworów, pasteryzacji i wekowania. Przygotowane dania będzie można zabrać ze sobą, reszta zostanie przekazana samotnym i potrzebującym seniorom.
10. Nowy zasiew w ogródkach, kontynuacja warsztatów do czasu ostatnich zbiorów jesienią; warsztaty naprawcze działają równolegle z kulinarnymi, tak jak i dzielenie się sprzętami i ubraniami.
11. Działanie ogrodów, kawiarenki i grupy modlitewnej zostaje na stałe wpisane w życie parafii.